

Publicerad 2010-12-30 20:31 av Emme

*Rader ni säkert känner igen från mina andra dikter
om ni läst dem....*

Jag glömde att det vackra är kort

Vi satt där under en stjärnklar himmel så nära
strandkanten och jag förstod att jag mött mitt
livs stora kärlek, att jag aldrig skulle kunna älska
någon lika mycket igen

Då glömde jag att allt det vackra är kort, när
vi skiljdes dagen därpå insåg jag att vi aldrig
skulle ses igen, att mitt hjärta tillhörde dig och
att det aldrig mer skulle bli helt

Det vackra blev kort, mina ögon slutade glittra,
mina ögon slutade le, hjärtat slutade nästan
att slå och kommande vinter och alla årstider
efter den blev min istid, saknaden total

Sedan den där kvällen hittade jag ett nytt
tänkarställe, stranden, som jag även besöker
på vintern, kan sitta i timmar och bara titta på
vattnet och känna såren i hjärtat

Men jag hade fel, vi sågs igen många år senare
och vi kände precis som då, kärleken mellan oss
är sann men onåbar, du finns i mitt liv på avstånd
men du älskar mig precis så som jag älskar dig

Mina ögon glittrar igen, i alla fall när vi ses, dock
alldeles för sällan men då kommer det vackra
tillbaka för att sedan försvinna när vi skiljs åt,
tro mina ord, du är det bästa som hänt mig..

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Emme med Poeter.se id #32161 innehar upphovsrätten